

Det følger af det nye 8. direktivs artikel 36, at medlemslandenes kompetente myndigheder skal yde bistand til andre landes kompetente myndigheder. Direktivet anfører videre, at alle der arbejder eller har arbejdet for kompetente myndigheder er underlagt regler om tavshedspligt. Denne tavshedspligt er imidlertid ikke til hinder for, at der udveksles fortrolige oplysninger, jf. artikel 36, stk. 3.

For så vidt kompetente myndigheder i EU-medlemslande er disse underlagt regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (Databeskyttelsesdirektivet).

For så vidt angår udveksling af oplysninger til kompetente myndigheder i tredjelande bygger samarbejdet på samarbejdsaftaler, der bl.a. forudsætter gensidighed. Disse aftaler sikrer, at den udenlandske myndighed er underlagt en tavshedspligt tilsvarende til bestemmelserne i revisorlovsforslaget. Direktivet anfører, at udveksling af oplysninger til tredjelande kun skal ske, såfremt tredjelandets sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet er tilstrækkeligt, sker på grundlag af samtlige forhold, der har indflydelse på en videregivelse af oplysninger. Til grund for vurderingen lægges navnlig oplysningernes art, hvad målet med udvekslingen af oplysningen er, de retsregler – almindelige regler eller sektorregler – der er i kraft i det pågældende tredjeland, samt de regler for god forretningskik og de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i landet.

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes oplyse, hvilke sanktioner, der finder anvendelse over for den udenlandske myndighed i tilfælde af, at den videregiver følsomme oplysninger om revisors kunder og virksomhed.

Svar:

Det følger direkte af 8. direktiv om lovpligtig revision, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for kompetente myndigheder, har tavshedspligt. I forbindelse med EU myndigheders deltagelse i undersøgelser i Danmark, er de pågældende personer således underlagt de regler om tavshedspligt, som nærmere er beskrevet i Databeskyttelsesdirektivet.

Det følger af Databeskyttelsesdirektivet, at medlemslandene skal fastsætte bestemmelser om, at enhver har ret til at indbringe en klage for en domstol vedrørende krænkelse af de rettigheder, der beskyttes af direktivet. Endvidere foreskriver direktivet, at den der har lidt skade ved en ulovlig behandling af oplysninger eller handling, der er uforenelig med nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af direktivet, har ret til erstatning. Databeskyttelsesdirektivet er implementeret i dansk ret ved persondataloven.

Alle medlemslandene har implementeret databeskyttelsesdirektivet. Som en følge heraf gælder der de samme muligheder for at indbringe en overtrædelse for domstolene samt ret til erstatning i alle landene. Såfremt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, i overensstemmelse med persondatalovens regler, videregiver oplysninger til en udenlandsk myndighed, overgår oplysningerne således til en ny dataansvarlig, der tillige er underlagt reglerne i Databeskyttelsesdirektivet om tavshedspligt og behandling af personoplysninger.

Som anført i min besvarelse af spørgsmål 15 bygger samarbejdet mellem kompetente myndigheder i tredjelande på aftaler om samarbejde, der bl.a. forudsætter gensidighed. Såfremt en udenlandsk myndighed i et tredjeland ikke overholder de gældende regler om tavshedspligt, kan samarbejdsaftalen med den udenlandske kompetente myndighed opsiges.

Spørgsmål 17:

Hvor i lovforslaget fremgår de økonomiske konsekvenser for revisionsvirksomhederne ved at skulle stille personale, edb-systemer, tid m.m. til rådighed for Styrelsen som led i en undersøgelse, der foretages ud over den regelmæssige kvalitetskontrol, samt til ressourcer til advokatbistand m.m.?

Svar:

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs-Reguleringen (CKR). Vedrørende bestemmelserne om undersøgelser har CKR udtalt, at:

»Forslaget om at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan iværksætte en undersøgelse af en virksomhed, hvor alle oplysninger kan kræves fremlagt, vurderes at kunne medføre løbende byrder, såfremt det viser sig, at den undersøgte virksomhed ikke har overtrådt eller vil overtræ-